

bat, der har været, men vil bare sige, at ude de steder, hvor det kan være svært at samle et hold, har man lidt svært ved at genkende det Venstre, som tidligere har eksisteret – det Venstre, som faktisk støttede folkeoplysningen, det Venstre, som faktisk bakkede op om, at det er vigtigt, at 1,4 millioner danskere hvert år engagerer sig i frivillig og uformel undervisning. Det er nemlig et væsentligt bidrag til skabelsen af gode og lige-lige vilkår.

Det tredje område er selvfølgelig kulturtilbuddet. Jeg skal ikke kunne gisne om, hvad kulturministerens bestræbelser vil medføre, men det er i hvert fald svært at finde nogen, som har en positiv prognose for, hvordan det vil gå med kulturlivet i Danmark.

Hvis nu alt dette var på plads, kunne man sige, at så havde det været velkomment, hvis regeringen ville begynde at øve sig på sin bestræbelse for at lave samlede regionalpolitiske vurderinger ved at lade det finanslovsforslag, som nu er vedtaget, nemlig finanslov 2002, gennemgå en sådan regionalpolitisk vurdering. Men foran sig har man jo finansloven for 2003, og her kunne man jo gennemføre den øvelse. Man kunne måske endda begynde med at gøre det med den, der er vedtaget, måske også for at se i øjnene, hvad det er, der skal rettes op på.

Det er interessant, at sidste gang, vi diskuterede spørgsmålet om statslige arbejdspladser, fik vi at vide, at det var helt afgørende for beslutningen om at flytte Rigsarkivet til Odense, at de otte amtsborgmestre, som også stod bag det jysk-fynske samarbejde, havde et samlet ønske om, at det blev flyttet til Odense. Det var så at sige begrundelsen for, at det skulle ske. Men lige pludselig kan de samme amtsborgmestre – det samme politiske bagland, som har udarbejdet den jysk-fynske redegørelse, som har fået de ideer, der er kernen i den redegørelse, der har været en del af hele forarbejdet, og hvis enighed var så afgørende for udflytningen af Rigsarkivet – ikke få at vide, om de er købt eller solgt med hensyn til medfinansiering af deres initiativer. Tingene savner enhver form for sammenhæng, og derfor er det komplet uforståeligt, at regeringen ikke kan støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af de rigtige oppositionspartier.

Regeringens tre støttepartier putter sig bag, at der først sker noget i forbindelse med finansloven, og at der er længe til. Nej, der er ikke længe til. Finansloven bør mere eller mindre være på plads for nærværende, hvis man overhovedet skal kunne nå at blive færdig til den fastlagte of-

fentliggørelsesdato, og det er også uforståeligt, at man ikke ønsker en redegørelse for, hvad det betyder for långivningen rundtomkring i ud-kantsområderne, at der er den markedsøkonomiske effekt på renterne, som vi nu ser.

Jeg synes, der er faldet mange gode bemærkninger i dag, også bemærkninger, som bryder med surheden eller misundelseseffekten over det at have en hovedstad. Selvfølgelig skal vi have en hovedstad, men selvfølgelig skal vi også have regioner, som kan være med til at trække og skabe den balance, som skal sikres.

Jeg kan konstatere, at når det gælder de positive ting, som den tidligere regering faktisk fik gennemført på børnepasningsområdet, på folkeskoleområdet, for ungdomsuddannelserne, for CVU'er og akademier, for folkeoplysning og for daghøjskoler, trækker regeringen den forkerte vej. Det kan da godt være, at en motorvej her og der gør en forskel, men jeg kunne nærmest forstå på den konservative ordfører, at det var, fordi man så kunne komme hurtigere til storbyen.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Jeg vil sige tak for en god og overordnet ordførertale. Den var meget overordnet, vil jeg sige, men den tog bare ikke stilling til redegørelsens største tema, nemlig skævvridningen – det, at vi har en meget stor opdeling af Danmark, som man tydeligt kan se af redegørelsen.

Når man ser på, hvad den regering, fru Margrethe Vestager var medlem af, gjorde, foretog den en omlægning af refusionerne på pensionsområdet, på sygedagpengeområdet og af flygtningerelaterede omkostninger ved at skære refusionerne ned. Ude i de områder af landet, hvor der ikke er nogen virksomheder, hvor man kunne putte folk hen, blev der flere og flere førtidspensionister. Den omlægning ramte de skæve områder meget hårdt, og derfor havde de ikke råd til alle de luftige planer, som den tidligere regering havde. Vil man slet ikke være med til at løse de problemer?

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil også takke for indlægget. Der var jo ikke overraskende en del utilfredshed med den måde, det foregår på i øjeblikket, og der var udtalelser om, at det var ærgerligt, som det kører nu. Det kan man jo have en mening om.